

Orlando. — U que mestrume nova? —

Аракант. — Ние ~~не~~^{нема да} го търсим, но всеко така
ще стане, като ~~да~~^{да} сме го търбили.

Фрэндо. — О! господа, не думайте, что же мне изнайдете.
Изобщо, наши ^{много} пачки грѣшки съ ^{много} гостями отъ гостиницы не
пачиста на друге! А женька толкова ли е хубавка?

Архикит. — Тя има ^(горния) църква си — единствено
отличително белег на това прекрасно момиче. Тобяк винаги
само Нейният огън, разпознава я. Винаги в нея е чудесно,
преходно. Тя не играе при едно положение — отминава
го. Тобяк не си спомня бурята, от която се изразява, а —
(песента и музиката) дано. Тя е винаги във прибилизителното
и никога не е тъй точно, както твоя неясна усмивка, Тя
е падаща звезда, Орландо.

Орландо. — Тя е толкова хубава и кие я напущате?
~~Катерина~~ Обичате ли я и напустете?

Армения. — Отъ где знаете, че е оттам?

Орландо, с необходимост. — Виждам, че нищо няма да
направите за нас. Вие говорите много. (Гледа Джандуи)
Вие ^{нищо} няма да направите. Това е, разумно е, мисля
но ~~се~~ се страхувам, защото сте богати. (Гледа Икар).
И вие ^{за направите нищо} няма да вземете свързаните звънци със вестта, защото
няма да има декорации. И така, аз ще ви помогна.